

Chovatel Jaroslav Nesvorný u svého chovatelského zařízení

Výstavní korely se vyznačují bohatou a dlouhou chocholkou

Návštěva u chovatele

Jaroslav Nesvorný, Benešov

Při dnešní návštěvě u chovatele jsme s naším časopisem zavítali za mistrem světa v korelách chocholatých, posuzovatelem ptáků, předsedou klubu chovatelů korel a naším přítelem Jaroslavem Nesvorným. Čekalo nás milé uvítání v Benešově u Prahy, kde jsme mohli naživo zhlédnout krásný chov výstavních korel chocholatých.

Jak ses dostal k chovu ptáků?

Ptáky chovám od základní školy, přibližně 42 let. Začal jsem andulkami, ale vůbec první impuls byl, když jsem viděl papoušky u strýce. Zajímalo mě to a postupně jsem k chovatelství přišel sám. A když už to přežilo vojnu, přežije to všechno.

Choval jsi kromě exotů i jiná zvířata?

Byly to akvariijní rybky, ale to bylo spíše pro okrasu. Takže pak jenom exotické ptáky.

Jaké druhy jsi choval, než ses dostal k výstavním korelám?

Andulky, korely, rozely, rýzovníky, které chováme dodnes. Potom jsme chovali pyrury hnědouché a zelenolící, ke kterým se opět vrátíme, protože to jsou krásní ptáci. Potom barnardi červenočelí, ke kterým se také chci vrátit, protože se mi moc líbí.

Nyní chováš výstavní korely, máš na sobě tričko Český klub chovatelů korel, čili kdy ses dostal k chovu výstavních korel?

Přihlásil jsem se do klubu korel. Po nějaké době jsem si řekl, že když chovatelé kanárů mají dva kluby, tak proč by nemohl v Čechách existovat klub chova-

telů korel. V roce 2005 jsem dostal nápad, že ho založím v Benešově. Nepodařilo se to, protože chyběli zájemci. Následně se to podařilo v roce 2009.

Ten původní klub se tuším rozpadl.

Ano. Klub se rozpadl, ale pak k nám přешel i kolega René Poštulka.

Takže jste založili Český klub chovatelů korel. Tento klub ale nespádá pod Český svaz chovatelů, nebo je to jinak?

Ne. Vlastně členové ČKCHK jsou členy v místních základních organizacích, ale my jako spolek nejsme přímo pod ČSCH.

Jaký je tedy rozdíl mezi běžnou „komerční“, korelou a tou výstavní? Jak bys výstavní korely charakterizoval laikovi?

Asi bych vzal tu komerční a výstavní a ukázal bych mu rozdíly. U výstavní musíme vidět rozdílný typ, velikost, postavu, větší líce, jinou chocholku. Výstavní jedinec je na první pohled odlišný od běžného typu. Má větší hlavu, bohatší chocholku natočenou dopředu a mohutnější tělo.

Líší se nějak výstavní korela od té, která létá v Austrálii?

Ano, to určitě. Především postavou. Ta výstavní je větší.

Takže jedním z hlavních rysů výstavních korel je chocholka. Čím by se taková správná chocholka měla vyznačovat?

Musí být dlouhá. Když se na korelu podíváme zepředu, jakoby do čela, chocholka od kořene do špičky tvoří trojúhelník, musí být natočená dopředu. U výstavních korel existují dva modely. Německý typ, kde jsou ptáci jako-

by mohutnější, a rakouský typ, který je štíhlejší, ale ptáci mají delší chocholky. Takže většinou koupím ptáky z Rakouska a Německa a navzájem je páruji.

Co lysina za chocholkou?

Naprostě špatné, nesmí být. Vyskytuje se u lutino korel a je to pták, který se nebuduje, tzv. je na vyluku.

U výstavních korel sehrává roli i barva nebo je to jako u výstavních andulek, kdy první je typ a barva až druhá?

Ano, je to stejné. Rozhodující je typ ptáka, postava a barva se šlechtí potom. Nicméně když chceš mít dobrý základ, musíš mít dobré šedé ptáky. Z těch potom táhneš další mutace.

Tyto korely nejsou úplně jednoduché na chov. Samec se střídá se samičkou v sezení na snůšce, je to de facto takový malý kakadu. Chovají se po párech nebo v hejnu? Viděli jsme, že jsi měl ve voliére i více budek.

Chovatelské zařízení mám vymyšlené tak, že korely jsou po páru a pak jsou k nim přidáni drobní exoti nebo např. neofémy. Spíše je to pro potěchu oka, aby voliéra nebyla prázdná. Jedna voliéra je větší, tam se mohou chovat tři páry.

Říkáš tři páry, takže máš nějakou chovnou linii. Je lhostejné, když se ve skupině ptáci různě pokříží? Existuje u korel tak silné partnerské pouto, že se nespáří s jiným jedincem?

Mám určitý chovatelský cíl a toho se musím držet, takže se nemohou ptáci spárovat, jak chtějí.

Ale jak udržíš, aby se ptáci nespáрили jinak, než chceš z důvodu svého chovatelského cíle?

Dám si tam např. šedé. Šedé budu mít vždycky, protože to je základ. Dobré bělohavé udělám tím, že budu mít dobrý šedý základ. Takže si sestavím tři páry ve stejné kvalitě, aby mi bylo jedno, kdo s kým se spáří.

Proč jsem tě tolik trápil touto otázkou? Chovatelé výstavních ptáků vždy ptáky